

ВІТОК у всіх галузях життя.

сторонний і справедливий чужинецький суд. Якщо цей суд буде обманений сусідськими журналістичними гієнами, якщо він не буде справедливий, — то помиляється польська преса, коли думає, що прийде finis Herminae:

(—іс)

Герострати.

Лист Ільнова до президії польської ради міністрів.

Нашій суспільності аж занадто добре відомі методи польської преси, якими вона змальовує український народ. Найочевидніші брехні, найпідліші клевети, найнікчемніше перекручування навіть загально відомих фактів, божевільне закривання очей на дійсність і фабрикавання всяких фантазмагорій ad usum „публичної opinii“ польської черні по рецепту: „der Wunsch, der Vater des Gedankens“ — усе те вже привикла українська суспільність знаходити в польській пресі від двох, чи й більше десятиків літ. А вже ж свій апогей досягнули ці методи сусідської преси від 1918 року. Ясно й очевидно виходить із тієї преси навіть... що українського народу взагалі немає, що злудною змислів, що галюцианцією був величезний збройний визвольний український рух 1917—20 рр. Якщо б польська преса всім отим удурюванням публіки мала на меті лише обманути чужинецьку публичну opinio і вмотивувати в неї, що ніякого історичного українсько-польського конфлікту немає, то фантазії польської преси можна б іще як-так зрозуміти. Але ж рівночасно ця ж сама преса заявляє, що українсько-польський конфлікт є домашньою справою Польщі, що ніякий чужинець не має права в нього вмішуватися. Мало цього: вона грізно кидає по адресу українського народу: *Vae victis!* Зброєю ми вас підбили і тільки меч може змінити ваше положення! В виду цих грізних заяв вирінає питання: чого ж перекручувати дійсність для вжитку чужинецької публіки, раз справу українсько-польських відносин ста-

виться на вістрію побідного меча і тільки меч? Як погодити нікчемне й трусливе перекручування дійсності з отвертим і сміливим, твердим і брутальним словом переможця, який розуміє дійсність, але рівночасно не вагається заявити: „*Sic volo, sic iubeo!*“ Обі ці річі погодити взагалі неможливо. Нічо великого, нічо імпонуючого немає в боротьбі польської преси проти українського народу, в якій вона послугується Дон-Кіхотським самообманом. Але теж немає нічо комічного, бо польський пресовий Дон Кіхот свідомий того, що бреше. В цій польській „prawet i lewet“ є тільки — гідке, брудне, дрібничкове й трюмтадрацьке: нікчемне.

...Що ж досягає сусід своїм самообманом? Очевидно не нищить українського народу й не ослаблює і навіть не зневірює. За те затуманює польську масу, відлучає її від холодної оцінки дійсності, а цежolis пімститься і муси... мститься важко.

Виховує сліпу, заїлу, психопатичну ненависть: але ненависть є заразлива, вона є двосічним мечем.

Його виховує сусідський журналіст і силоміць втирає в наші руки. Цього меча ми не хочемо приймати і не хочемо зійти із погляду, що українсько-польський конфлікт є міжнародною справою, яку для добра і для заощадження горя обом народам рішити повинен без-

нашій читаючий публіци: оригінальний текст відомого „листа“ Ільнова до президії ради міністрів, передрукований із „Ржечпосполіти“, в якій він у перше появився в цілості. „Ржечпосполіта“ вважає цей „лист“, повний таких нікчемних, таких низьких брехонь, що в виду цієї безодні людської нікчемності людська мова за слаба, щоб її зисувати, „Ржечпосполіта“ вважає цей „лист“ виразом почувань українського народу відносно Польщі. Нехай він викличе серед української публіки ці почування, які справді може викликати, хоч би вони були цілком інші ніж ті, про які говорить „Ржечпосполіта“.

Wobec tego, iż Rada Ambasadorów przystąpiła do rozpatrzenia granic wschodnich Polski, oznaczonych traktatami, zawartymi między Polską a Rosją Sowiecką, Klub Sejmowy Ukraińsko-Włosciański Galicyjski, jako obecnie jedyna prawna ukraińska reprezentacja narodu, zamiesz-

kującego wschodnie województwa Małopolski, przed em b. Galicji, których przynależność będzie bez wątpienia przedmiotem obecnych obrad Rady Ambasadorów, ma zaszczyt prosić Rząd o zakomunikowanie w drodze dyplomatycznej przez delegata Polski, następującego w jaśnienia poszczególnym reprezentantom państw, wchodzących w skład wspomnianej Rady Ambasadorów.

Tak Prezydium, jak i cały Klub Ukraińsko-Włosciański Sejmowy w Warszawie uważa rzecz, dotyczącą uregulowania wszelkich stosunków na terenie wschodnim w b. Galicji, jako kwestję wyłącznie wewnętrzną narodową, do której uregulowania Rząd Polski w myśl Konstytucji już przystąpił częściowo, resztę zaś dokłada również wszelkich starań, żeby je zrealizować na podstawie domagań i postulatów, przez reprezentację owego Klubu Sejmowego Wysokiemu Sejmowi w dniu 23 go stycznia 1923 r. przedstawionych i na podstawie osobnego statutu złożonego Wysokiemu Rządowi. Dlatego to podpisany Klub uważa za odpowiednie zwrócić na to uwagę, gdyż za wszelkie inne wystąpienia z pretensjami, czy wyjaśnieniami rzekomych zjawiających się tam przedstawicieli nie bierze żadnej odpowiedzialności. Niekróży z nich zostali skompromitowani w 1919 r., kiedy między innymi zarzutami, przedstawianymi wśród kompetentnych czynników zagranicznych znalazły się take których badanie na podstawie przeprowadzonych na miejscu w b. Galicji dochodzeń, zarządzonych i prowadzonych przez Generała Ołówniej Kwatery Le Rond'a i delegata amerykańskiego Lorda, dało kompromitujący wynik.

O ile by więc doszło do tego, iż potrzeba by było pewnych informacyj dla Rady Ambasadorów w poruszonych kwestiach wschodnich, dotyczących ziem b. Galicji, Klub Sejmowy Ukraińsko-Włosciański Galicyjski będzie starał się tak emi służyć przez upoważnionego przedstawiciela Rządu, t. j. posła polskiego w Paryżu.

Prezydium Klubu Ukraińsko-Włosciańskiego Sejmowego: Ks. M. Ilkow, Prezes.

15 березня с. р. здержується висилку часопису всім П. Т. передплатникам, що залягають з передплатою.

Традиції українських революцій.

IV.

Не можуть стерпіти довше невинного ярма, в яке знова полав зі своєї ж вини, — український народ підняв у XVIII ст. нові революції — т. зв. Гайдамаччину згл. Коліївщину.

Історія їх і характер — загально відомі.

У противенстві до Хмельниччини, яка тільки в перших початках має руйнівний характер, а в дальшій своїй фазі завдяки генієві Б. Хмельницького була визначно творчою — Гайдамаччина згл. Коліївщина в цілості тільки негативні.

Чому?

Дуже ясну відповідь на отсе питання дає проф. В. Антонович, творець київської історичної школи, яка до всяких народних рухів, а з окрема до Гайдамаччини і Коліївщини, ставить в повних симпа-

тіями і боронить їх. От що пише він про Гайдамаччину:

„Знаходячи легкий кінець у про-
явах чисто особистих, поодиноких,
сему протестови можна було не
скуплятися, не виясовувати
своєї моральної підвалини,
не шукати сталого ґрунту
у дотепному виробі сво-
їх принципів через зєднання
у одному цілому, гармонійному,
глибоко передуманому та перече-
тому переконанню, що засновано на
загальній самосвідомості народній.
Прориваючись постійними споради-
чними вибухами, народній рух хоча
і більшає у своїй обшарі, дяку-
ючи обставинам, але не змі-
няється що до мораль-
ності, ясності принципів
та зазначеності мет — він
швидче зостається на ступні
розвитку вродженого ін-
стинкту, або традиції, ніж пере-
свідчення. Нарід, бажаючи спекати-
ся шляхотського устрою, тільки
в загальних рисах вбачає
підвалини другого, бажаного ним
ладу, але ясно виголосити і зазна-
чити його у подробицях він не
вміє. Таким робом через не-
ясність принципів характер
народної реакції має більше
суперечних, ніж певних рисів:
більше бажає скинути те,

що є, ніж настановити на-
томість нове, краще“).

Та низький, первісний, примі-
тивний уровень Гайдамаччини і Ко-
ліївщини, як зоологічної ре-
акції (тільки!) на утиск — се ще
не все, що характеризує їх. Реак-
цією такою, як ми бачили, була в
своїх початках також і Хмельнич-
чина. Та, як бачили ми далі, дуже
скоро початковий примітивний ха-
рактер Хмельниччини основно змі-
няється. З зоологічного відруху на
утиск вона стає свідомим зма-
ганням державно-творчим,
змаганням, яке в результаті прине-
сло визволення цілого українського
народу з неволі — Українську
Державу. Та зміна ся стала мо-
жливою тільки завдяки тому, що
український народ знайшов тоді ге-
няльного провідника, який —
перше — сам знав, чого хотів,
а друге — вмів повести за со-
бою народ. Провідника тако-
го — на жаль — не мали вже Гайда-
маччина згл. Коліївщина. Ні Залізняк,
ні Гонта, ні інші тогочасні ре-
волюційні провідники українських
мас не досіли навіть до кісток
Великому Богданові. Вони не вели
за собою зреволюціоновані народ-

ні маси. Навпаки. Маси сі вели
їх самих. І се рішило долю укра-
їнської народної революції XVIII
стол.

„Народня реакція — характери-
зує сю революцію проф. В. Анто-
нович далі — набуває ще інші не-
зручні для неї риси, які йдуть з то-
гож таки жерела — загальної
анархії. Коли немає ладу та
органів, що підтримують його,
то особистий запал явля-
ється як розгнущана сва-
воля. Жадоба поживи, грабіжки,
бешкету та усякого насильства, не
знаходячи упину ні в моральному
розвитку усіх верств людности, ні
в правному устрою держави, мо-
жуть вільно виявлятися і здержу-
ються тільки особистим кулачним
правом.“

Словом: „У загальній характе-
ристиці гайдамаччини — резюмує В.
Антонович — все видко, вважаючи
на час і обставини, дві ріжні течії,
з яких складається одно зявляє:
народній протест супроти
польсько-шляхотського у-
строю та бажання вдоволь-
нити особисту сваволю або
поживу.“)

І тільки!... (Продовження буде)

*) В. Антонович. Розвідка про
Гайдамаччину (Руська Історична Бібліоте-
ка т. XIX, ст. 3).

*) В. Антонович, ст. 6

Українська Парламентарна Репрезентація Волині, Холмицької, Подільської і Поліської Німці грозять опозицією.

Поведення уряду й лівих польських партій до не польських представництв від самого початку існування теперішнього союму як відомо завше було таке, що слід було сумніватися, чи правильні були зусилля не польських представництв підтримуючи польський уряд шукати якогось *modus vivendi* між не-Поляками, що опинилися під польською владою й Річипосполитою. Гіркі досвіди, що їх зробили не-польські представництва, чим раз виразніше сьогодні висунувають ко-нечність повної ревізії, дотеперішньої тактики не-Поляків у союмі й сена-ті. Вагу українських досвідів на днях переважила доля наглого вве-нення послів Підгірського, Василюка й тов. про положення українських політичних в'язнів у львівських тюрмах. Як відомо, сойм більшістю голосів відкинув на-глість цього внесення, при чому проти наглости голосували поруч "Хієни" не лише людовці, але й "Визволені" й Н. П. Р. — себто майже вся польська лівниця, поруч якої йшов Український Клуб у підтримці ген. Сікорського. Це ви-кликало в Українському Клубі цілком зрозуміле обурення й приспін-шило переведення ревізії дотеперішньої його тактики. На днях рі-шається, чи Клуб перейде в рішу-

чу опозицію до польського уряду, при чому більше даних промовляє за тим, що українське представ-ництво залишить дотеперішні свої пошукування за кватратурою кола: за *modus vivendi* з Річипоспо-литою.

Така сама ревізія поглядів від-бувається і в німецькій Клубі. Клуб цей — досі дуже льояльний для уряду ген. Сікорського — до краю обурений одногідною поста-вою всього польського союму від крайньої правниці аж до крайньої лі-вниці відносно виселення давних ні-мецьких колоністів із Познанщини й Помор'я. До того-ж польський уряд використав льояльне поведе-ння німецького клубу перед Лігою Народів вживаючи його як аргу-менту, що нарікань німецьких ко-лоністів і їхніх жалоб перед Лі-гою не можна брати поважно, бо... німецькі послі підтримують у-ряд, отже задоволені з існуючого положення Німців у Річипосполитій. Не лишається ото-ж німецько-му представництву ніщо іншого як перейти в рішучу опозицію, яку воно вже заповіло.

Опозиція Українців і Німців означала б упадок кабінету Сікор-ського, якщо б не створилася би чисто польська соймова більшість.

Порура.

Перегляд окупаційних військ.

Французький міністр війни мав у Діссельдорфі перегляд окупацій-них військ. Сконстатовано добрий санітарний стан і боевий настрій. Вечером відбувся величавий банкет, у якому взяло участь кілька гене-ралів і міністр війни.

Дальший спротив.

Між населенням Порури по-ширюються тайні відозви за даль-шим пасивним спротивом.

Можливість переговорів.

"Der Morgen" пише, що аме-риканські політичні кола перекона-ні про недалекий переговор між Парижем і Берліном.

Правдоподібно Франція вже має готові свої пропозиції.

Новий пролив крові.

В Діссельдорфі прийшло до сутички між Французами і Німця-ми. Військо стріляло до населення і ранило кілька осіб.

Апостольський Візитатор о. Дженонкі в Станиславові.

Дня 10. марта прибув апо-стольський візитатор о. Дженонкі до Станиславова і замешкав "Inso-ghito" в монастирі оо. Редemptористів, звідки о год. 5. веч. на дру-гий день відбувся урочистий його вїзд до катедрі. Перед катедрою зібралася численна громада вірних, хор "Бояна", Пласт мужеської і дівочої гімназії й семінарії та бага-то духовенства. При вході до ка-тедри привітав о. Візитатора епи-скоп Хомишин у латинській, а опі-сля українській мові. При співі "Бояна" і хору гімназії під діріген-турою проф. Смолинського увій-шов о. Візитатор до катедрі, де по скінченню молебня промовив до народу по латинськи, поблаго-

словив присутних і удався до єпископської палати. — Там при-вітати його представники укра-їнського духовенства, в імені яко-го промовляв мітрат Гордієвський. У приватній розмові о. Візитатор висловив своє задоволення і похва-лив пласт та хори. Дня 12. марта відвідала о. Візитатора депутація українського громадянства в імені якого промовляв директор україн-ської гімназії д-р Микола Сабат, який представив важке положення нашого народу за останні роки. О. Візитатор подякував за привіти та обіцяв передати всі скарги у-країнського народу святийшому Отцю в Римі. Praesens.

РІЖНІ ВІСТІ.

Справа мадярського престолонаслідника.

Мадярський міністр освіти Кле-берсберг у публичній промові по-рушив справу колишнього мадяр-сько-габсбурзького престолона-слідника. На його думку поворот Габсбургів до влади допровадив би Мадярщину до катастрофи, бо Мадяре не бу-ли в силі опертися навалі сусідніх держав, які є ворожі Габсбургам. Також не можна приміняти права вільної елекції, бо та справа не є внутрішньо мадярською а входять тут в гру інтереси держав Європи.

Турецькі контрпропозиції.

"Times" обмірковуючи турецькі контрпропозиції зазначає, що Фран-ція тільки стежить за зміною на-строїв у Туреччині і докладає всіх зусиль, щоб довести до гнечко-

турецького мира. Уступки в Льо-занні в користь Туреччини були так великі, що далі посувати їх не можна.

Арештування в Ірландії.

По наказу ірландського уряду арештовано понад 100 Ірландців. Арештованих перевезено до Лівер-пулю а відтак до Мавитджой.

В Ангорі.

Народні збори ухвалили ангор-ському уряду заяву довіри і то 169 голосами проти 20.

Перед кабінетною кризою на Литві.

В голосуванні над заявою до-віри для литовського кабінету взяло участь 38 послів за і 38 проти зая-ви довіри. Супроти того кабінет

Гальванаскаса мабуть подасться до димісії.

В Москві.

В Москві відбуваються великі приготування до свята 6. роковин знищення царату в Росії.

Ленін хорий.

Совітська преса доносить, що Ленін знов тяжко занедужав. Хо-дять неофіційні поговори, що він помер, але його смерть дер-житься в тайні.

Німецька позичка.

Дня 12. марта німецький уряд оголосив субскрипцію державної позички в золоті. Замкнення суб-скрипції наступить 24. марта ц. р.

Совітсько-перська конференція.

В Москві відбувається росій-сько-перська конференція в торго-вельних справах.

Італійсько-австрійські відносини.

В Римі розпочалися австрій-сько-італійські наради в справі тор-говельного договору.

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Попередні (57) число нашого часопису сконфіску-вала польська прокуратура за чоти-ри місяці вступної статті п. з. "Польський маневр".

— Пестачева Митрополита Ордина-ріату. Як довідуємося, порішив Митрополит Ординаріат і Кон-систорія з огляду, що не мають ніяких фондів до розпорядимости, не відповідати на письма ніяких властей і приватних осіб, о скільки до сих письм не буде долучено марки на відповідь.

— "Спізмовки Богемі". Органі-зована гуртком письменників, журна-лістів, малювників і драматичних арти-стів "Богема" сатирично-гумористи-чна сценка, розіграна в найближчий тиждень свої вистави. Докладно впро програму й виконавців, а та-кож про час і місце першої вистави буде оповіщено в найближчих днях у часописах та окремими афішами.

— Пан номісар з Коломиї. Пові-товим земельним комісарем на По-куттю був пан Казімеж Висоц-кі. Йому підлягали повіти: Коло-мия, Косів, Печеніжин, Городенка і Кути. І добре було пану Висоцко-му на своїм теплому становищі, поки на днях не арештували його на коломийському дворі і не від-ставили його до Іваної хати. Ви-соцкі обвинувачений о ряд надуж-ити і малверзацію.

— Обережно перед обманцем. Уж-городська "Руська Правда" оголо-шує остерогу перед "полковником" Долинським, який в січні ц. р. зі-хав на "гостинні виступи" на При-карпатську Україну і подаючи себе делегатом Управи Бельгійського Червоного Хреста, натягав легко-вірних людей на зачети за "вагон одежі", який "мав надійти" для убого населення Прикарпатської України. Характеристичне, що цей аферист мав прекрасно підроблені документи, на основі яких уже в Бельгії натягнув російську і україн-ську еміграцію на суму 30.000 бель-гійських франків. Можливо, що "полковник" Долинський, упоєний успіхами, з'явиться знову на по-верхні, щоб далі ватагувати людей. Супроти того "Руська Правда" о-стерігаючи перед цим небезпечним аферистом, подає такий опис його особи: високий, худощавий, темне волосся, загальне враження — пере-томленої, апатичної людини, знає мову російську, українську, німець-ку і французьку.

— Чеський пожежний конгрес і у-країнський пожежний товариства. Нам пишуть: Союз чеських пожежних товариств у Празі улаштує сього-літній пожежний конгрес. Конгрес триватиме від 30. мая до 2. червня с. р. в Празі під протекторатом президента чеської республіки Ма-сарика. Цей союз на чолі дотепер

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ

Другий випуск

"ЖАЛІБНОЇ КНИГИ"

поіменний список полеглих у визвольній війні.

XXI Замовляти в 1-3

"Союзі Українських Інвалідів"

Львів, вул. РУСЬКА ч. 3/II пов.

Ціна обох випусків 5.800 мп.

з поштовою пересилкою. Виска-люється рівнож за посплатою.

В кождім українським домі повинен

бути пам'ятник наших Героїв —

ДОХІД ДЛЯ НАШИХ ІНВАЛІДІВ.

967 А Д В О К А Т

Д-р Володимир

Бачинський

печеніс адвокатську канцелярію з П'яга-єць до Львова і веде її при ул. Кос-цюшка ч. 1 а біля "Народної Гостинниці"

8.000 пожежних товариств чинних а членів усі товариства мають 200.000. Між іншими запросив Со-юз і наші пожежні товариства до участі в конгресі через українське посольство в Празі. Наші товари-ства, що по війні починають при-ходити до себе, повинні вислати не лише відпоручників (бодай двох), але і обіслати зїзддіягами хочби передвоєнної діяльності.

— Спростування. В ч. 51. "Гром. Вістника" з дня 7. березня ц. р. в статті під заг. "З життя Просвіти" було зазначено, що Рада Володи-мирської "Просвіти" робила заходи перед Церковною Радою і церков-ним старостою в цілі аренди цер-ковної землі під будову власної хати. Отсим простують цю неправ-диву допис, що Рада вправді кіль-какратно обмірковувала будову власної хати на церковному ґрунті, однакж в тій справі не зверталася покищо ні до Церковної Ради, ні церковного старости п. Зубовича. Просимо рівнож зазначити, що до-пис з дня 7. березня не походить від Ради Т-ва "Просвіта". — З по-шаною: Д-р Поліанський, голова; М. Яворський, писар.

— Ще про стенографію. Навязую-чи до новинки невідомого добро-дія з Борислава про науку стено-графії в "Вістнику", в якій була піднесена замітка також про потре-бу знання стенографії польської і німецької, зазначаю, що хто вміє українську стенографію, навчиться дуже легко німецької чи польської, бо основа в них та сама. Всі вони опираються на німецькій системі Габельсберґера. Ріжниця полягає го-ловно на питомих звуках даної мо-зи (прим. в нас знаки на і, ть). Для улепшення тої доповнюючої науки буде на окремій курсі стенографії, який тепер знова має уладитися в Торговельній Школі, викладатися також основи польської і німецької стенографії. Д. К.

— Доля воїнських прапорів. Як нам доносили, то прапор "Сокола" в Перемишлі стрінула не аби яка до-ля. В 1915 році по здобуттю Мо-скалями Перемишля забрали вони його як "воєнний трофей" і тепер він мабуть знаходиться в Петрогра-ді в музею воєнної добичі, де його в останні бачили. Очевидно, що оплакувати його втрату нема чого, бо доволі залишилося в Галичині січово-сокільських прапорів. Тільки мало охочих, гуртуватися біля них!

— Пригада. Загальні річні збори Народної Лічниць відбудуться дня 15. березня (четвер) о годині 6. ве-чером в хаті тов. "Зоря" при вули-ці Вірменській ч. 25. Управа Наро-дньої Лічниць просить всіх членів кон-че явитися і привести з собою як найбільше нових членів.

Своя себих не познала. Шантаж Ількова.

(Телеграма.)

Варшава, 15. III. 1923. З польських дневників довідуємося о змісті листу о. Ількова до прем'єра Сікорського в справі Малопольські Виходній. Заявляємо, що лист той є чисто особистою ініціативою Ількова. Ні один з підписаних членів президії, як також і членів Українсько-селянського клубу о змісті такого не був повідомлений і на жаднім з засідань клубу в тім напрямі нічого не ухвалювало. Просимо о поміщення. *Залуцкий, Дутчак, Мельчик, Кравчишин.*

Ось таку телеграму одержала наша редакція у вівторок попол. Зовсім природно, що ми не містили її з уваги на її авторів, як би не вага справи.

Не виключено також, що чотири ступайки управляють на широкую скалю закритий шантаж і за відкликання цієї телеграми скажуть собі дорого заплатити. На цю думку наводила нас особливе фігура загально відомого "фінансиста" Залуцкого. Однак і в тім випадку наведена телеграма буде доказом, що в житті навіть найнижче упавшого осібника являються моменти просвітлення. являються хвили, коли до голосу приходять одубіле сумління.

ОСТАННІ ВІДОМОСТІ.

ТЕЛЕГРАМИ ПОЛЬСЬКОЇ АГЕНЦІЇ ТЕЛЕГРАФІЧНОЇ.

Туреччина домагається від Італії острова Кастельо Ріцо.

Рим, 12. III. напіла тут турецька нота, яка домагається, щоби Італія звернула Туреччині острів Кастельо Ріцо. Італійська громадська думка називає це домагання чудним, нерозумним і недоладним. "Трибуна": Острів Кастельо Ріцо зівсім не є замешканий турецьким населенням, а переважно грецько-levantійським. Туреччина не має ані етнографічних ані політичних прав жадати цього острова.

Заминення французько-бельгійської конференції. — Рішення.

Брукселя, 12. п. м. замкнено французько-бельгійську конференцію. Поанкаре і Тені з своїми співробітниками розглянули положення в Порурі. Ухвалили засоби, конечні для забезпечення доставки вугля й коксу для Франції і Бельгії, репресійно-карні засоби на випадок нових змахів проти окупаційних військ. Рішили, що евакуація Поруря, як і областей свіжо окупованих може послідувати виключно в міру як Німеччина виконуватиме свої зобов'язання в справі відшкодувань. Згадані області евакууються шойно тоді, коли німецьке правління відкличе всі досі заповіджені карі і дасть гарантію безпеченства для всіх цих Німців, котрі співділяли з окупаційними властями під час окупації. Після замкнення конференції Поанкаре відвідав короля. До Парижа верне 13. п. м.

В судової салі.

Відомоні польських виборів у Сх. Галичині.

(Розправа проти Теодора Чучука).

У львівському окружному суді розпочалася дня 13. марта розправа проти Теодора Чучука.

Акт обвинувачення закидує йому, що дня 2. листопада 1922 р. на передвиборчому вічу у Городку ягайлонським промовляв проти виборів у Сх. Галичині та підбурював населення проти Польщі і її уряду. Після прочитання акту обвинувачення, зізнає обвинувачений що слідує:

О б в. Дня 2. листопада я пішов на торг до Городка ягайлонського. На торзі ходили польські жовніри між селянами та розкидали відозви "українського незалежного комітету". Також магістратська у-слуга витрубувала на вулицях, що у салі "Гвезда" відбувається передвиборче українське віче. Я пішов на віче, де кандидати на послів "хлібороби" Кравчишин, Брєв'як і Мороз промовляли за виборами. Знаючи з газет, що всі українські партії порішили не брати участі у виборах, я забрав голос і говорив то, що є загально в світі відоме, цебто, що Сх. Галичина не є частиною Польщі, що Поляки є тільки хвилевими окупантами і не мають права переводити виборів у нашій краю. Говорив я також про переслідування Українців, про те, що всі тюрми Сх. Галичини заповнені невинними людьми і що нам на кожному кроці діється кривда. Я говорив тільки те, що ухвалили наші довірочні збори.

Обор. д-р Лев Ганкевич просить занотувати, що польські жовніри роздавали українські відозви.

О б в. Я мусів промовляти на вічу, бо не мав довіри до кандидатів незалежного комітету. Я хотів остерегти виборців, знаючи, що під фірмою незалежного українського комітету криються не Українці, а вороги України, що баламутять наш нарід.

Обор. д-р Ганкевич: Чи ви хотіли своєю промовою підбурювати народ, будити ненависть?

О б в. Ні! Я знав, що на вічу говорили про кривди населення навіть польські кандидати на послів і знаю також, що в соймі говориться про всякі надужиття і насильства. Коли про насильства адміністративних органів говорять і польські патріоти, то чому не маю говорити я? Так безпосередно перед моєю промовою забирав голос польський людовець Мороз і говорив про високі данини і податки, які пропадають не відомо куди.

Дальше зізнає свід. Адам Ржемень, поліційний агент з Ряшева. Свідок стверджує, що обвинувачений говорив на вічу проти арештувань Українців і називав Поляків окупантами Сх. Галичини, які безправно переводять вибори. Свідок признається, що для охорони "українських" кандидатів на послів Кравчишина і Брєв'яка були приделені два агенти поліційні, цеб то Ржемень і Скарічевскі.

Обор. д-р Л. Ганкевич: В якій цілі призначено тих агентів асистувати посольським кандидатам на вічу?

Свід. Тому, що Українці вислали до Кравчишина і Брєв'яка

ОТОМАНИ

Каналки до складання. Екрани до ліжок. Розгарові подушки. Мебелі матерії. Дрелі, Портієри, Фіранки і тюлені кили. Хідники, Дивани по кінкурентційних цінах поручає — **Е. Гаглер, Львів, Собієвського 21.** Проситись звертати увагу на ч. дому, 1684 1—14

З анонімові засуди смерті і грозили в листах, що з кожним кандидатом на посла станеться те, що з Твердохлібом.

Предс: Чи тон промови обвинуваченого був підбурюючий і чим та промова могла бути небезпечна?

Свід: Промова обвинуваченого викликала серед слухачів заворушення і можна було побоюватися, що Українці можуть замордувати посольських кандидатів.

Обор. д-р Ганкевич: Чи вам не відома адреса посольських кандидатів?

Свід: Кандидат на посла Брєв'як є родом з Гошан, пов. Рудки, а тепер перебуває у Варшаві.

Тут наступають зізнання другого свідка, поліційного агента Скарічевського, котрий признається також, що команда поліції вислала його на віче в ролі асистента і сторожа посольських кандидатів Брєв'яка і Кравчишина.

Обор. Д-р Ганкевич поставив ряд внесень і домагання, щоби до розправи покликати свідків Кравчишина і Брєв'яка, супроти чого розправу відложено.

ОКОВІСТКИ.

Парохія Новоїсці — Гневош ад Сянік до заміни. 1883 2—2

На голодних дітях нівської Анад. Науи, зложиле дня 8. III. вид. "Жні Гроби" IV. рату 25 пт.: 43.000 мп а дня 12. III. 1923 р. V. рату 20.000 мп. 1891 1—1

О. П. Хомин буде ласкавий подати свою адресу до Духовного Семинара, Коперника 35. 1892 1—1

ЛИСТУВАННЯ.

(Землі і лісоводи).

Товаришки п. Маркіяна Прохурського звизають його негайно відкликати та спростувати клевети кинені ним безвідставно на учительство громади Баранів, повіт Пулави. На случай неповадження цієї справи віддають її до суду та внесуть скаргу о очорненні. — Баранів в лю-тім 1923. — Юля, Стефа, Зоя і Іза 1888 1—2

Ширіть наш часопис!

Дрібні оголошення.

МОЛОДА вдова, Німка, глядає посади господині, ласкаві оголошення по можливості в німецькій мові до Адмін. під "Віденка". 1889 1—3

СТАЛА учителька, вдова по старшині У.Г.А. з одною дитиною, літ 35, не погана з лиць і душі, вийде замуж за учителя Українця, в віці до 45 літ, який став би їй правдивим другом а сироті добрим батьком. Нерезабітовані в службі учителі, можуть числитися на поміч в регабілітації. Неанонімі зголошення з фотографією по конеш березня з чемністю приймає: Осип Фример, Станіславів, вул. Липова ч. 82 для Т. П. За тайну і зворот фотографії, ручиться словом честі. 1890 1—3

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від неділі 11. березня 1923. фільм небувалої сенсації, великої артистичної вартості. Картина гігантської америкаської продукції, односерйову імпресіоністичну драму на мотивах повісті Jack Londona в 7. великих частях п. з.

„THE STORM“

(ДІВЧИНА З КРАЇНИ БУРІ).

ІНСТРУКТОРА солідного і енергійного потрбно сейчас до ученика IV. кл. гіми. з реальним відділом. — Зголошення з у-слів'ям слати на адресу гр. кат. уряд па-рох. в Кустині п. Лопатин. 1881 2—2

ПРАВДИВІ ГЛИНЯНСЬКІ килими на стіні і долівку, над і перед ліжками, портієри, хідники, накиди на отоману і буюки, подушки і т. п. — Можна набути: Дім Килимів — Львів площа св. Духа біля костела оо. Єзуїтів 1719 4—10

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Українське Педагогічне Тов.

видало нові шкільні друки
Звіт опікуна иляси, Табеля класифікаційна для середніх шкіл, Метрика ви-сова для народних шкіл, Свідчення для учителя, семінарів. — Набути можна —

в КНИГАРНІ Ставропільськ. Інститута XVII в піднямі 1—2

УКРАЇНСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ТОВА-львів, вул. РУСЬКА ч. 3.

Українські Інваліди!!

Вписуйтесь як найшвидше і на численніше в членів "УКРАЇНСЬКОГО КРАЄВОГО ТОВА-ОПІКИ НАД ІНВАЛІДАМИ У ЛЬВОВІ". Членська вkladка вносить лише 500 мп місячно! Не Забувайте, що лиш тоді змо-жете користати з всяких підмог, коли ста-нете членами згаданого Т-ва! Членські вkladки проситись присилати на сліду-ючу адресу: "Українське Краєве Т-во Опіки ХХІ над Інів" у Львові, Руська 3/II. 1-3

НА СВЯТА

IV доставляємо сейчас 1—3

ЕМПЛІОВАНЕ КУХОННЕ НАЧИННЯ

по найвищих фабричних цінах, гур-товно і подрібно

КРАЄВ. СОЮЗ ГОСПОДАР. СПІЛОК

:: СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР ::

у Львові, вул. Зіморича ч. 20.

і в своїх багато заосмотрених скла-дах: у Львові, вул. Городенська ч. 95, в П. Львові, вул. Косіюшка 5, Ко-ломиї, Ринок 40 і Стрию, Ринок 6. **Надайте сейчас цінник!**

Позір! Позір!

Найсолідніший і най-дешевший склад — **ВЗУТТЯ**

Львів, вул. ТРИБУНАЛЬСЬКА ч. 10 1822 (готель під 3 ма Коронами). 5—5

:: МАРНИЙ ШТАРК ::

:: ЛІНОЛЕУМ ::

Фіранки обриси
портієри мебелі матерії
дивани матерії і синіки
хідники стори до вікон
напи на лінійа

ЦЕРАТИ відправовані і на метри

ТАПЕТИ в найбільшій виборі по-1362 руча? 2—2

Е. КІЧАЛЕС і А. МАРГУЛЕС

Львів, вулиця Син тусьна ч. 18.

Присилайте передплату!